

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Marta: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“

Ježíš: „Tvůj bratr vstane.“

Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“

Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život, kdo ve mě věří, i kdyby zemřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, nezemře navěky. Věříš tomu?“

Marta: „Věřím, Pane. Věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Naposledy jsme vás oslovili naším Prázdninovým zpravodajem. Na jeho obálce byla slepá mapa našich řek a děkujeme všem, kteří se nechali pozvat k malému zeměpisnému cvičení. Doufáme, že se vám podařilo prožít pěkné chvíle odpočinku na dovolených, že jste v žádné řece neutonuli, ale že se vám dařilo přes řeky stavět mosty (obrazně řečeno: mosty, které spojují tam, kde je něco rozdělené). Je to moc potřeba. Doba není jednoduchá, ale budeme-li jednotní a budeme-li si vzájemně pomáhat, můžeme v krizi obstát. Jedna z taktik nepřítele je rozdělit, tím oslabit a pak izolované zlikvidovat.

O většině akcí, která je za námi i před námi se dočtete v tomto zpravodaji. Ještě bych zde rád zmínil Moravskou pouť, při které byla požehnaná nová vitráž v kostele. Je moc pěkná a díky všem, kteří se o ni zasloužili. Čas nás pomalu přenesl ke svátkům, při kterých s láskou pamatujeme na naše zesnulé. Tímto Zpravodajem bychom vás chtěli dušičkovým časem doprovázet. Uvnitř najdete termín modliteb za zemřelé, praktické rady, jak zařídit církevní pohřeb, informaci o nové brožurce, vzpomínku na nedávno prožité události, motivaci k objevení modlitby jakožto chvíle, kdy s láskou myslíme na Ježíše. Také bych vám chtěl doporučit článek o tom, jak nám Bůh posílá do našeho pozemského putování nejrůznější odkazy na cíl, kterým je nebe a posiluje tak naši naději, že se s tímto cílem nemíníme.

Přejeme vám příjemné počtení, obohacující vzpomínku na zesnulé a těšíme se na setkání s vámi při modlitbách na hřbitovech.

o. Nik a kněží farních týmů

Dušičkové téma: „Smuteční oznámení“

Pokud někdo zemře, je hezké, když se to dá vědět také těm, kteří ho měli rádi, těm se kterými žil. V některých vesnicích je dobrým zvykem tuto bolestnou událost oznámit prostřednictvím obecního rozhlasu. V církevním prostředí se tato událost oznamuje zvoněním umíráčku, který ostatní věřící vyzývá k modlitbě za právě zesnulého. Zesnulý je odkázán na ty, kteří pohřeb či rozloučení zajišťují. Někdy se stane, že kvůli prožívané bolesti, kterou pozůstali prožívají, se některé věci opomenou. Jindy se stane, že rodina ještě nikdy pohřeb nevyřizovala a tak zkrátka neví, co má dělat. **V tomto dušičkovém Zpravodaji najdete malý návod na to, jak zařídit pohřeb v kostele.** Je opravdu velice důležité jít se rozloučit s tím, který zemřel, a to minimálně ze tří důvodů: 1. poděkovat v duchu za život zesnulého, 2. učinit v duchu akt odpuštění, pokud bylo co odpouštět a nějak jsme to za života nestihli, 3. vyjádřit blízkým svou soustrast. *P. Pavel S.*

„V tomto dušičkovém čase chodíme na hřbitov za těmi, kteří nás předešli na cestě, po které půjde dříve či později každý z nás. Tyto návštěvy mají jeden důležitý efekt: připomínají nám, jak pošetilé je každé naše snažení, které je nasměrováno pouze do tohoto světa a nikam dál. Zbude po něm jenom větší či menší pomníček v množství jiných, postupně zarůstajících mechem. A tak chci poděkovat všem, kteří svými díly pro bližní nestavějí sami sobě pomníky a monumenty, ale chtějí sloužit lidem známým i neznámým a v nich i Bohu, nezištně a třeba i anonymně. Kéž je jim naše vděčná radost zárodkem budoucí radostné odměny v Božím království!“

Z knihy Těšit se je nejhezčí od P. Petra Vrbackého

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

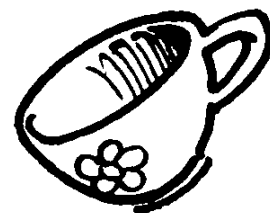
Ve **čtvrtek 3. 11.** budeme při mši svaté pamatovat na všechny zesnulé, především z naší farnosti, a po mši sv. se půjdeme pomodlit na hřbitov. Mše sv. v Jeníkově začne v **17 h** a průvod cca v 17,45.

Farní kavárna

Srdečně zveme dospělé a rodiče do farní kavárny 3. 11., 17. 11., 1. 12. a 15. 12. – jedná se o neformální setkání, které má za cíl seznámení s druhými, odpočinek od běžných starostí, popovídání si a další. Nabízíme kávu, čaj, limonádu a drobné občerstvení (vlastní výrobky jsou vítány). ☺

Kavárna je otevřena od 17 hodin na faře v Jeníkově zpravidla každých 14 dní. Případné změny budou vyvěšeny na nástěnce před farou nebo na facebookovém účtu Fara Jeníkov.

Přijďte zejména vy, kteří se cítíte sami nebo na chvíli potřebujete změnit prostředí. Vůbec nevádí, že se ještě neznáme ☺

Mikulášská nadílka

Svatý Mikuláš opět po roce navštíví jeníkovskou farnost i s pomocníky, a to v neděli 4. 12. A bude mít s sebou pytel sladkých balíčků. Za pěknou modlitbu, básničku nebo písničku bude vděčný a moc rád podaruje balíčkem.

Svatý Mikuláš navštíví tyto obce:

Hudcov v 15 hod (u hospody)

Lahošť v 15:30 (u kapličky)

Oldřichov v 17 hod (před hospodou)

Jeníkov v 18 hod (kostel)

Pokud by se Mikuláš zpozdil, prosím počkejte na něj, musí toho obejít hodně ☺

Vyrábění adventních věnců

Přijďte si s námi v sobotu 26. 11. od 16 hodin vyrobit na faru v Jeníkově adventní věnec, ozdobit polínko či jiný kus dřeva nebo vyrobit svícen. Společně sníme buchtu, vypijeme čaj, popovídáme si a ještě si něco pěkného vyrobíme. Větvičky budeme mít, snad i pár přírodních ozdob (šišky, šípky, ořechy apod.). Prosíme, abyste si přinesli vlastní věncový korpus nebo jiný podklad, nějaké ozdoby a svíčky.

Na všechny se těší slečny katechetky z jeníkovské fary ☺

Adventní koncerty

Obecní úřad Jeníkov letos pořádá ve spolupráci s farním úřadem dva adventní koncerty:

10. 12. v 16,30 vystoupí Duchcovský pěvecký sbor

18. 12. v 16 hodin zpěvačka Barbora Mátlová

Dum spiro, spero - Dokud dýchám, doufám

Kryštof Kolumbus na základě různých teorií dospěl k přesvědčení, že by se dalo do Indie doplnout „západní“ cestou. S nadějí, že by to mohlo jít a s vírou, že to dokáže, se vydal na moře. Plul několik týdnů a víra, že se to zdaří, se postupně rozplývala. Tajil námořníkům vzdálenost, kterou upluli, aby nepropadli opaku víry – naprostému zoufalství, že to nezvládnou a že se už nikdy nebudou moci vrátit. Podle latinského přísloví „Dum spiro, spero!“, „Dokud dýchám, doufám!“, vytrvale plul kupředu. A pak se objevil v moři kus dřeva, pak ptáci a nakonec ostrov. S každým znamením života víra Kryštofa i jeho posádky sílila a nakonec je přivedla až k objevení nového kontinentu.

Máme před sebou oslavu svátku všech věrných zemřelých – dušiček. Ta nám připomíná, že smrt není konec, ale že je před námi nový svět (nebe). Svět, ve kterém je hojnost všeho – lásky, radosti, pokoje. Potřebujeme víru, že tento svět existuje a že se tam můžeme dostat. Nebe existuje i bez naší víry, ale víra je to, co nás na cestě do tohoto světa doprovází.

1. 11. slavíme svátek Všech svatých. Jejich víra v nebe byla tak silná, že všechnu svou pozornost zaměřovali na život s Bohem. To pro ně bylo to nejdůležitější.

Když apoštolové prosili Pána Ježíše o více víry, odpověděl jim, že postačí víra jako hořčičné semínko. Hořčice, když se uchytí, roste velmi rychle. I naše víra se může rychle rozvinout, jen je na počátku potřeba přijmout semínko naděje a vydat se s ním na cestu.

Toto dělám já	a	toto koná Bůh
Otevřít Písmo svaté	a	zjistit, že mě oslovuje.
Vstoupit do modlitby	a	zjistit, že mě proměňuje.
Začít jednat podle desatera	a	zakusit, že to přináší požehnání.

Nedejme se k spánku svěsti,
bděme pod korouhví kříže,
jděme v boj za pravé štěstí,
každým krokem nebi blíže.

K nebi vede cesta jistá
těm, kdo prací každodenní
následují věrně Krista
v zápase a utrpení.
(Sv. Terezie Veliká,
Kancionál č. 312)

Krok za krokem tak naše víra v Krista a jeho učení roste a sílí.

Kéž se v těchto dušičkových dnech probouzí víra v našich srdcích. Víra, že smrt není konec života, ale začátek života nového – věčného. A především víra v Toho, který nám svou smrtí na kříži tuto cestu do věčného života otevřel, v Ježíše Krista.

O. Nik

Příprava na křest, svatbu, pohřeb?

Každá mimořádná událost v životě je spojena se zvláštní přípravou, která má pomoci prožít slavný okamžik naplno s těmi, které máme rádi. Jako křesťané prožíváme ve společenství církve křest, první svaté přijímání, svatbu a nakonec i pohřeb. Pokřtění jsme byli většinou jako malí a na náš křest se připravovali naši rodiče. Křestní slib tenkrát složili za nás. Jak jsme rostli, přibývalo v našem životě věcí, které za nás už druzí nemuseli dělat, ale zvládli jsme je sami: zapnout si bundu, utřít si nos, zavázat si tkaničku. A zvládli jsme u prvního svatého přijímání křestní slib vyslovit sami. Pak jsme se připravili také na svatbu. Na náš pohřeb nás opět donesou, budou jej za nás vyřizovat jiní. Přesto se na svůj pohřeb připravujeme také my sami. A tato příprava trvá celý náš život. Někdo třeba tím, že žije podle hesla: „Snažím se žít tak, aby na můj pohřeb přišlo co nejvíce lidí.“ Když někdo nemá úplně štěstí na své blízké, řekne: „Až umřu, nechci mít žádné rozloučení. Když si na mne neudělali čas za mého života, tak po smrti už mají smůlu, z toho já už nic nemám.“

P. Pavel S.

Pro vás, kteří byste chtěli pro své drahé zesnulé uspořádat církevní pohřeb, máme následující rady:

- **Nejprve je nutné obrátit se na kněze ve farnosti** a domluvit termín pro pohřební obřad (kněz má několik farností a nemusí mít volno kdykoliv). Teprve po domluveném termínu je možné zařizovat další věci na pohřební službě.
- **Ve farnostech v pohraničí** často nebývá varhaník, proto je při návštěvě kněze potřeba si varhaníka domluvit (v okolních farnostech varhaníci jsou a kněz má na ně telefonické spojení, tak je možné s ním varhaníka domluvit).
- **Na pohřební službě** domluvíte vytištění parte, vykopání hrobu, věnce a kytice. Bývá zvykem domluvit také stuhu na křížek a sadu svíček do kostela. Svíce bývají různě silné a v každém kostele preferují jinou tloušťku. Na pohřební službě lze domluvit i dechovou hudbu (někdy v dechovce hraje na dechový nástroj i někdo, kdo hraje v kostele na varhany – je dobře se na to na pohřební službě zeptat).
- **Pro výběr pohřební služby** je dobré vnímat na pohřbech, jak která pohřební služba průběh pohřbu zajišťuje: kdy přijíždí před pohřbem s rakví, s jakou úctou se k tělu zesnulého chová, jak doprovází pohřební průvod, ... Jsou tu znatelné rozdíly.
- **Je dobré pro kněze sestavit krátký životopis zesnulého.** Tím, jak si na tom dáme záležet, vyjadřujeme i svůj vztah k zesnulému: mnozí si dají práci a vytvoří krásný životopisný text. Jiní bohužel celý dlouhý bohatý život shrnou jen do několika obecných frází.
- **Při církevním pohřbu je nutné, aby v čele pohřebního průvodu nesl někdo kříž.** Ve farnostech v pohraničí, kde třeba už nejsou ministranti, je nutné se v rodině pozůstalých domluvit, kdo kříž ponese.
- **Je nezbytné se domluvit také s farníky, kteří disponují klíčem od kostela,** aby byl kostel nejen otevřený, ale i připravený. To platí zvláště pro kostely v místech, kam kněz dojíždí.
- **Provoz kostela vždy také něco stojí.** I když mnoho služeb včetně úklidu a výzdoby konají sami farníci dobrovolně a rádi a zdarma, je pěkné před obřadem dát v sakristii dobrovolný dar na údržbu a provoz kostela – není to dar pro pana faráře, ten bere plat od biskupství.

TÁBOR "Vesmírná odysea" Vranov nad Dyjí 2. - 9. 6. 2022

První z letošních táborů s názvem Vesmírná odysea se uskutečnil ve Vranově nad Dyjí pro děti z Jeníkova a okolí. Tábor začal společnou cestou vlakem nebo autem z Jeníkova v sobotu 2. 7. 2022. Po výstupu na vlakové zastávce Šumná jsme se vydali pěšky na faru ve Vranově nad Dyjí. Bylo super, že šly s námi pěšky i děti, které jely autem s doprovodným vozidlem. Sobotní den byl náročný, ve vlaku jsme hráli různé hry, povídali si. Letošní tábor byl zaměřen na různé planety (Venuše, Země, Mars, Pluto atd.), které představovaly různé dobré vlastnosti a ctnosti (štedrost, pracovitost, pokora, láska atd.). Každý den byly zaměřeny aktivity tak, aby si děti uvědomily, co tyto ctnosti znamenají a jak jich mohou dosáhnout v běžném životě. Během celého týdne se hrálo množství zajímavých sportovních her a také hry na rozvoj paměti a jiné. Také jsme skoro každý den byli na mši svaté. Vlivem počasí (ke konci týdne chladnější), jsme se vydali na Vranovskou pláž vykoupat pouze jednou. Děti si také mohly vyzkoušet náročnější pěší výlet lesem (dá se říct jen stoupání) na Ledové sluje s krásným výhledem do okolí. Také se uskutečnil neopakovatelný okamžik - křest vedoucího Ladislava, který proběhl v den slavnosti sv. Cyrila a Metoděje při mši svaté ve Vranově nad Dyjí. Tábor hodnotím jako velmi radostný.

Lucie Sošková

Chaloupka pro starší holky ve Štítarech

I letos se v létě odehrála chaloupka pro starší holky nejen z Jeníkovska na faře ve Štítarech. Celou chaloupkou nás provázela sv. Johanka z Arku. O pobytu vypráví účastnice Petruška:

Byla jsem na chaloupce poprvé, dříve jsem totiž jezdila na tábory, ale letos jsem už jela na chaloupku. Byly jsme moc rády, že nás navštívili různí milí lidé, např. Magda Nečaská, a hlavně největší atrakcí byl otec Deepak z Indie, který zde byl na prázdninách. Uměl anglicky a my ne, tak jsme ho naučily pár vět česky. Také se nám líbily mše, na kterých jsme viděly otce Marka s otcem Deepakem a hlavně jsme nezlobily. Nejlepší mše ale byla v Břežanech, kde jsme navštívily sestry hedvičky a jejich klienty, kteří se během mše pořád smáli a tleskali (já jsem brečela). Potom jsme viděly zvířata, která mají v Břežanech, a vyzkoušely jsme si i trampolínu. Klienti byli moc milí. Šly jsme i na noční pochod na Vranovskou pláž, o půlnoci jsme pak došly do Vranova na faru, kde jsme přespaly. Jediná věc, která se moc nepovedla, byla lesní cesta do kopce skrz kopřivy a trní, kterou jsme musely jít, abychom viděly oltář (hromadu šutrů). Další den jsme jely s otcem Markem vyžínat trávu do lesa. Také jsme vyráběly svíčky a desátky. Od návštěvy z Brna jsme se dozvěděly, že existuje i modlitba tancem a i přesto, že to nebyl úplně můj šálek čaje, se mi to líbilo. Na konci jsme měly táborák s písničkami a kvíz o Johance z Arku (hlavní téma chaloupky). O Johance jsme také viděly film. Celou chaloupku jsme dělaly haldy srandy. :-)

Petruška

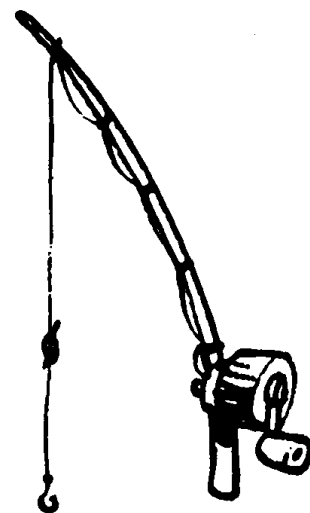
Ohlédnutí za táborem - Vytažený z vody

Každoročně konáme několik táborových turnusů pro děti z Jeníkova. Každý turnus je nějak tematicky zaměřen. Zvu Vás k ohlédnutí za táborem, který prožívaly děti z Jeníkova a okolí s Vytaženým z vody. A kdo že to je? To se dozvěděly děti hned na začátku: Mojžíš. Protože faraon v Egyptě chtěl zabránit množení Izraelitů, zakázal mužské potomky. Každý mužský potomek měl být zabit. Mojžíšova maminka se ho však rozhodla zachránit tím, že jej poslala po vodě Nilu, odkud ho vytáhla z vody faraonova dcera. Podle toho jej pojmenovala... S Mojžíšem jsme na táboře prožívali každý den. Po snídani a modlitbě následovalo hledání obrázku, který ilustroval nějakou událost z Mojžíšova života, na kterou pak navazovaly aktivity. Takže si děti mohly vyzkoušet: vytáhnout Mojžíše z vody; přenést ho tak, aby ho nenašli faraonovi vojáci; měly možnost udělat lodičku, která by dítě Mojžíše udržela nad vodou; viděly hořící keř; tak jako Mojžíš, zažily egyptské rány; měly možnost pobavit egyptského faraona; vyráběly si náramky, vějíře a nezapomněli jsme ani na trička, ani na olympiádu ve stylu Mojžíš.

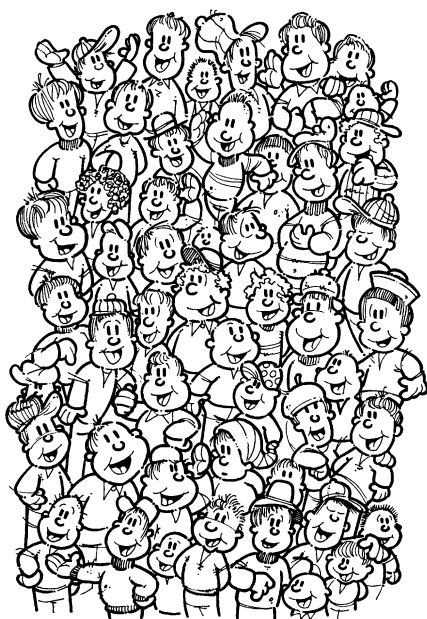
Po nejrůznějších útrapách ze strany faraóna, jsme z Egypta konečně vyšli. Bylo to dobrodružství. A co teprve příští rok, až budeme putovat pouští do zaslíbené země. Tábor jsme si užili a mnoho se naučili. Duchovně nás provázel o. Nik s pravidelným duchovním slovem o Mojžíšovi a sloužil mši svatou. Míhl se také o. Marek. Každý večer jsme s dětmi trávili v rotundě sv. Ondřeje, kde jsme Pánu Bohu děkovali, prosili ho a také mu zazpívali.

BOHU DÍKY! Těšíme se za rok, až budeme putovat do zaslíbené země.

Táňa

Setkání v Hradci

Celostátního setkání mládeže, které proběhlo v srpnu v Hradci Králové, se zúčastnilo i pět mladých z farnosti Jeníkov. Nejvíce se mi líbil program. Byl skvěle vymyšlený. Těm, kteří ho dělali, to muselo hodně dní dát zabrat a museli u toho strávit moc času. Celý svůj čas a bylo to hodně náročné. Jídlo mi chutnalo, ale museli jsme čekat dlouhé fronty na oběd a večeri, to se mi nelíbilo. Při čekání na oběd jsem strávila celý svůj čas. Trvalo třeba hodinu, než jsem se dostala k obědu. Mše byly super, také dobře vymyšlené. Diskuzní skupinky se mi také líbily. Mohla jsem se seznámit s novými lidmi a poznat je osobně. Myslím, že to byl dobrý nápad. Byli tam super vedoucí. Večerní program se mi taky líbil. Setkání mi hodně dalo. Dobře se o nás starali. Lidi, které jsem potkala, byli super a nebyli na sebe zlí. Doufám, že se s nimi ještě uvidím. Bylo to super, velký díky všem, kteří se na tomto setkání jakkoli podíleli!

Andrejka

Brožurka vhodná nejen pro Ukrajince

V rámci tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. jsme vydali novou brožurku: Matka ustavičné pomoci. Tuto brožurku jsme sice již opakovaně vytiskli v černobílé podobě v mnohatisícovém nákladu dříve, ale nyní je nejen s barevnou obálkou, ale v dvojjazyčném česko-ukrajinském provedení. Pracovali jsme na tom už hned od začátku války od konce února. Nebylo to úplně jednoduché, protože jsme museli získat od redemptoristů nová autorská práva, zajistit překlady do ukrajinštiny a ověřit, aby v knize byly modlitby společné jak pro katolíky, tak pro pravoslavné.

Proč jsme se do tohoto záměru vůbec pustili? Protože množství Ukrajinců, kteří jsou v naší zemi, jsou křesťané, téměř všichni jsou pokřtěni, ale často se k modlitbám ještě nepropracovali. Nyní však na ně situace jak v jejich zemi, v rodinách a ve světě doléhá tak citelně, že mnozí z nich už pochopili, že je třeba se modlit. Proto chceme tuto brožurku dát k dispozici těm, kteří se s ní v češtině nejprve seznámí, a pak ji podarují konkrétnímu Ukrajinci s výkladem a povzbuzením, aby měl pomůcku k modlitbě. Sami jsme již udělali zkušenost, že Ukrajinci tuto knížečku s vděčností přijímají a využívají. Užitečná však může být i pro Čechy.

Už dříve jsme českou verzi této tiskoviny šířili vždy za 0 Kč, přestože další knížky šíříme za doporučený příspěvek na výrobní náklady. I u této nové varianty česko – ukrajinské zůstáváme věrní původnímu nastavení: tedy opět 0 Kč s případnou prosbou o příspěvek na poštovné. Máme totiž zkušenost, že Panna Maria, Matka ustavičné pomoci, nám vyprošuje požehnání a nenechá se zahanbit touto naší velkorysostí.

Na přímlovu Panny Marie, Matky ustavičné pomoci se už po staletí děje mnoho vyslyšení, a proto tímto naším drobným vydavatelským počinem chceme přispět těm, kteří hledají skutečné řešení mimořádně těžké situace. Kdokoliv se zájemců si brožurku může objednat nebo vyzvednout přímo na faře ve Vranově nad Dyjí anebo na emailu: apostolat@fatym.com samozřejmě za 0 Kč a případného uhrazení poštovného.

P. Marek Dunda

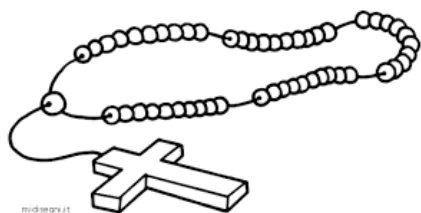
Strípky křesťanské spirituality: modlitba = myslet s láskou na Ježíše

Existuje mnoho různých způsobů modlitby (prosba, dík, ...). Existuje i mnoho různých definic modlitby (rozhovor s Bohem). Mezi všemi se mi líbí definice svaté Terezie Veliké: „Modlit se znamená myslet s láskou na Ježíše.“ Pěkně to ladí i s tím, co říká svatý apoštol Pavel svému žáku Timoteovi: „Mysli na Ježíše Krista, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium.“ Sám Ježíš říká, že největší přikázání je milovat Boha také celou svou myslí. A psychologové nám nepřestávají připomínat, jak moc ovlivňuje život člověka to, na co myslí, to, co nosí v hlavě.

Myslet jsme schopni na to, co jsme viděli a slyšeli, na to, co prošlo našimi smysly. Svatý Bernard v jednom svém kázání říká, že před příchodem Ježíše Krista byl Bůh nepochopitelný a nepřístupný, neviditelný a zcela nepředstavitelný. Co si člověk o něm mohl představovat, jak o něm mohl přemýšlet. Jediným výsledkem takového přemýšlení by byl jen nějaký falešný obraz Boha. Tím, že neviditelný Bůh poslal na svět svého Syna, chápeme Boží touhu po tom, abychom ho viděli, chápali a mohli si jej představit. Tak říká Ježíš učedníkům: „Kdo vidí mne, vidí Otce.“ Ježíš je věrný obraz neviditelného Boha. Tak nám jednotlivá tajemství Ježíšova života dávají látku pro rozmyšlení o Bohu. To jak leží v jeslích, odpočívá na klíně

Panny Marie, káže na hoře, bdí v noci na modlitbách; nebo jak visí na kříži, je smrtelně bledý a umírá, sestupuje mezi mrtvé jako jejich svrchovaný Pán; nebo jak třetí den vstává z mrtvých a ukazuje apoštolům místa po hřebec jako známky vítězství, a nakonec vystupuje před jejich zraky do nebe.

A Bernard dodává: „Na které z těch tajemství by se nemělo s opravdovou láskou a zbožností myslet? Myslím-li na kterékoli z nich, myslím na Boha a je v tom ve všem ten, který je můj Bůh. Je tedy moudré rozjímat o těchto tajemstvích, jak jsem řekl, a soudím, že jedná prozíravě, kdo si připomíná jejich sladkost.“

A já dodávám, že myslet s láskou na Ježíše je také podstatou modlitby růžence, které je zasvěcen měsíc říjen. Tak jako Maria nám nese Krista, tak i růženec na svých vlnách nese Krista, když se uprostřed každého Zdrávasu připomínají tajemství jeho života.

P. Jindřich

Pěší pouť na Velehrad – vydržela nejmladší poutnice z Jeníkovska

I letos se konala pěší pouť na Velehrad. Z Jeníkova odjela jediná odvážná a velmi mladá poutnice Natálka, která si troufla ujít přes 150 km a poprvé doputovat až na Velehrad. A nebylo to vůbec jednoduché, protože první dva dny opravdu vydatně pršelo, potom už jen občas poprchávalo. A nohy bolely, boty byly nepohodlné. Dokonce se omylem ztratil pár kufrů, ale zase se rychle našly ☺ A také na poslední zastávce v Buchlovicích hrozilo, že se poutníci nebudou moci vysprchovat, ale to se naštěstí vyřešilo díky obětavé paní, která ochotně nabídla sprchy u sebe doma. Nakonec v sobotu všichni úspěšně doputovali na Velehrad a Natálka během slavnostní mše sv. nesla dary.

Eli

Jak jsme letos prožili TYNAF – týden na faře

Na konci letních prázdnin se na faře v Jeníkově uskutečnil tzv. TYNAF – týden na faře. S dětmi jsme se zaměřili na téma Zachránce. Kdože je vlastně tím pravým zachráncem, zjišťovaly děti po celý TYNAF. Každý den přicházely na faru, kde na ně čekaly hry a soutěže na toto téma. Například plněním úkolů v orientační hře šipkovaná si děti osvojily základní znalosti o zachránci – Ježíši Kristu. Na závěr hry čekalo na děti překvapení, a to sám zachránce. Večer jsme v jeníkovském kostele poděkovali Pánu za prožitý den a poprosili o jeho pomoc pro den následující. V neděli jsme se zúčastnili mše svaté v Teplicích a otec Tomáš měl pro děti kázání. Po té se děti mohly vydovádět na místním dětském hřišti. Navštívili jsme také lanové 3D bludiště v Oseku, večer nás čekal táborák, při kterém mohli účastníci zužitkovat získané znalosti během celého TYNAFu v závěrečném kvízu. Po upečení špekáčků byla pro děti připravena strašidelná stezka odvahy, kterou nachystal vedoucí Jarda. Za všechny soutěžní aktivity dostávaly děti body, které na závěr TYNAFU mohly využít v tynafovském obchodě.

Táňa Dohnalová

Soluňácký misijní týden v Jeníkově 2022

Letos se soluňáci koncem července opět vypravili do Jeníkova, aby tam prožili týden v konání dobra a zbožnosti. Termín v tomto roce připadl na 26. - 31. 7. Cílem každodenní pracovní činnosti je pomoci misijní farnosti Jeníkov – materiálně i duchovně. Manuální práci letos soluňáci podpořili místní katechetky zpracováváním a ukládáním dřeva na zimu, navezením překatrované hlíny do farního záhonu a posečením trávy na farním pozemku. Soluňáci také pokračovali v loni započatém odkrývání zbořené kaple v zaniklé obci Dřevoruby, aby se se zbytkem kaple mohlo časem důstojněji nakládat. Kupříkladu

v nedaleké - rovněž zaniklé - obci Verneřice se soluňákům před třemi lety podařilo úsilím v odklizení suti podpořit zrekonstruování polorozpadlé kapličky (poklony) Panny Marie.

Duchovně se tento rok soluňáci zapojili do misijní činnosti v obcích Zabrušany a Všechlapy. Hlavním úkolem bylo formou rozhovorů s obyvateli obcí vyzískat co nejvíce informací o zbourané kapli, která stála do roku 1989 ve Všechlapech za památníkem padlých. Podařilo se nám získat několik jejích fotografií a také datum jejího bourání – duben 1989.

Co se nám ještě nepodařilo vypátrat?

- * komu byla kaple zasvěcena?
- * jaké byly okolnosti kolem bourání?
- * k čemu kaple sloužila v "plném provozu"?

Vrcholem každého dne soluňáckého pobytu v Jeníkově bývá mše svatá na misijně potřebném místě v severočeské oblasti spravované FATYMem – tj. na místě, kde se mše svatá slouží většinou jednou do roka – a to právě díky soluňákům. Při mši svaté každý soluňák příslužuje při oltáři jako ministrant.

A na jakých místech se během letošního soluňáckého týdne prožívaly mše svaté? Ihned po úterním příjezdu do Jeníkova popojela vozidla soluňáků do Zabrušan, kde začala mše svatá ve 20.00 hod v kostele sv. Šimona a Judy. Zde se sloužívá mše svatá pravidelně dvakrát do roka. Duchovně i hmotně je tento kostel obhospodařován formou výpomoci, kterou zde provádí FATYM Vranov nad Dyjí, jenž to má „kousek“ ze sousedního Jeníkova; letos zde na žádost místních pozůstalých byla sloužena výjimečná zádušní mše svatá. Ve středu byla mše svatá sloužena v kapli sv. Anny naproti fary v Jeníkově. Je to právě vždy kolem data památky sv. Jáchyma a Anny, a proto je mše svatá poutní. I ve čtvrtek se navázalo na zaběhlou tradici sloužení mše svaté - bývá v Hudcově u kříže na náměstí, v místě zaniklé kaple sv. Antonína z Padovy. Mše sv. se konala s přivezeným základním kamenem zamýšlené nové kaple (má být na tomto místě a má být zasvěcena sv. Antonínu z Padovy a sv. Cyrilu a Metodějovi). V roce 2009 tento základní kámen požehnal papež Benedikt XVI. při své návštěvě Brna. Tradice se letos dodržela i co se týká tradičního pozvání na limonádu po mši svaté, jak to zavedl otec František. V místní hospodě nás i letos laskavě uvítali. Sluneční žár nám během bohoslužby vysušil hrdla a tak měli všichni vypito poměrně brzy. Svlažování pokračovalo na cestě zpět na faru – udělali jsme si zastávku na koupání v Lahošti.

V pátek soluňáci s mariankami uspořádali slavnost Božího Těla s průvodem v Zabrušanech.

V sobotu se navázalo na loni započatou tradici - mše svatá byla v lukách u obnovené kapličky Panny Marie na místě zaniklé obce Verneřice. O obnovu této kapličky se soluňáci v předešlých letech významně přičinili. Nedělní bohoslužba se slavila ve farním kostele sv. Petra a Pavla. A to také proto, že bývá tradičně spojena se svátostným životem místních věřících. Letos zde přistoupili k prvnímu svatému přijímání 4 mladí farníci.

Odměnou za práci bývá soluňákům také tradiční výlet na atraktivní místo v okolí. Letos nás otec Marek zavezl k úpatí hory Zlatník, abychom následně pěšky vystoupali na její vrchol. Tam se nám naskytl příjemný odpočinek s občerstvující impozantní vyhlídkou na město Most a krajinu v jeho okolí. Při sestupu s hory se soluňáci bezděčně rozdělili do několika skupinek vzdálenějších od sebe. Krok si zpříjemňovali společným zbožným zpěvem – avšak v každé skupince jinou písní. A tak se stalo, že se po svahu Zlatníku rozléhaly v jeden moment z různých stran různé melodie sborového zpěvu soluňáků.

Za zvláštní zmínku stojí zážitek soluňáků na zpáteční cestě směr Morava po ukončení jeníkovského pobytu. Vypravili jsme se totiž při ní do mariánského poutního místa litoměřické diecéze Horní Police,

kam měl přijet náš nový papežský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo. Přijeli jsme tedy v nadšeném očekávání k poutnímu kostelu Navštívení Panny Marie, kde je ve zvláštní úctě uchovávána socha Panny Marie v očekávání miminka. Převlékli jsme se na liturgii a již zněl sakristií zvláštním přízvukem vyřčený pozdrav „Dobrý den.“ Vešel nový papežský nuncius. Jeho excelence Okolo je původem z Nigérie. Kázání si ale sestrojil a také pronesl – jak se sluší na opravdového diplomata - v češtině. V úvodu svého kázání projevil svou radost z přítomnosti tolika ministrantů improvizovaným uvítáním „tábora“ ministrantů v italské řeči, kterou musel lidu přeložit přítomný generální sekretář ČBK Pater Stanislav Příbyl.

Dále Okolo ve své homilii reagoval na právě slyšené mešní čtení – bylo z 18. neděle v mezidobí cyklu C. Citoval stále platnou biblickou pravdu „Marnost nad marnost“ a pokračoval jejím výkladem, že peníze mají být prostředkem k uskutečňování závazku lásky k bližním. Mons. Okolo při této návštěvě Horní Police dle plánu požehnal nově opravený boční oltář tohoto chrámu - oltář sv. Josefa. Soluňáci během jeho žehnání byli svým duchovním otcem Markem vyzváni, aby zaspívali píseň „Svatý Josefe“, jejímž zpěvem soluňáci často vzývají svého patrona sv. Josefa. Aktuální celfotr písně Michal Peřinka byl po doznění zpěvu odměněn bílým úsměvem papežského nuncia a jeho pochvalnou reakcí v češtině: „Krásné.“ Po ukončení bohoslužeb si nuncius vyžádal speciální fotografování pouze s ministranty - dle jeho slov: „...aby bylo vidět, že je jich tu tolik.“ Přál si také, aby mu ministranti položili nějaké otázky. Malý soluňák Patrik Bagár se ho otázal: „Jste bohatý?“ Arcibiskup Okolo tuto otázku, která ho zastihla právě po kázání o marnivosti bohatství, zopakoval v následující veřejné diskuzi s věřícími. Především ji vyhodnotil jako moudře položenou, protože v ní v dané chvíli našel moudrou a povzbudivou odpověď. Nejdříve názorně vylíčil svou praktickou chudobu a pak na položenou otázku „jste bohatý?“ odpověděl i pozitivně: že totiž všichni jsme bohatí, protože nad sebou máme Nebe.

Karel Žák

Vtipy nesmí chybět!!!

Celý život si budu pamatovat poslední větu mého dědy. „Ty uličníku, přestaň třepat s tím žebříkem.“

Přijde pán na dušičky na hřbitov a diví se: „Tady je dnes nějak živo!“

Sešli se tři kamarádi a první povídá: „Představ si, když byla moje žena v jiném stavu, tak četla knížku Čuk a Gek a narodila se jí dvojčata.“ Druhý na to: „Moje četla Tři mušketýry a narodila se jí trojčata!“ Třetí se dal na útěk. „Kam běžíš?“ volají kamarádi. „Ale, moje žena čte pohádku Alibaba a čtyřicet loupežníků!“

Pepíček, kterému máma zakázala koupání v nedalekém rybníce, přijde domů s mokkými vlasy a povídá, že spadnul do vody. „Tak jak to, že nemáš mokré i oblečení?“ „No, měl jsem takové tušení, že bych mohl spadnout, a tak jsem si ho radši sundal.“

Na koncertě: Klavírista hraje obrácený k obecenstvu zády. Dana, která se opozdila, se ptá sousedky: „To je Beethoven?“ „Nevím, musíme počkat, až se otočí!“

VÝROKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC:

Naučil jsem se na jedničku a odpovídal tak na dvojku, ale naše učitelka mi řekla, že mi trojku nedá, a napsala mi čtyřku.

Nejméně toho dělá pan učitel. Jenom sedí, chodí a dívá se, jak my píšeme.

Domácí úkol nemám napsaný, protože jsem přišel pozdě do školy.

Zítra nepřijdu do školy. Naše učitelka řekla, že toho, kdo nebude umět básničku, nechce ani vidět.

Dušičkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2022 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2022. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu.

Internet: <http://www.fatym.com>

Neprodejné!